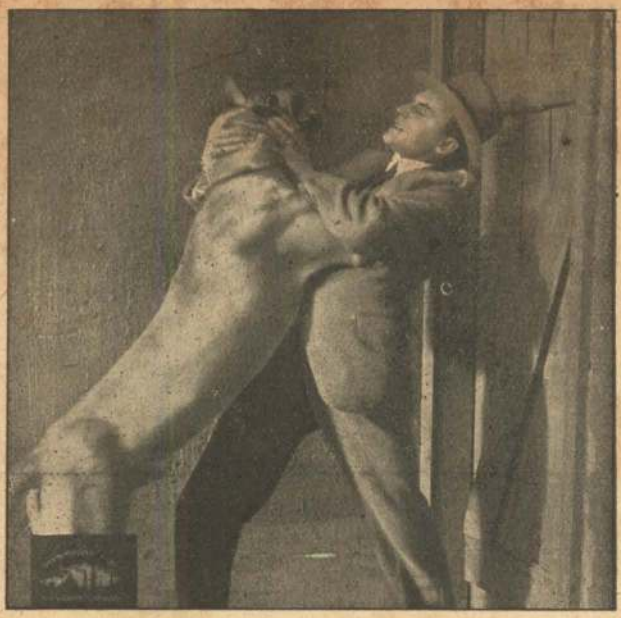

Blodhunden.

Dansk Kinograf-Film.

Nattens Gaade.

Kriminal-Reporterens Eventyr.

::: **Kriminal-Film i 3 Akter.** :::

Optaget af Filmfabriken
„Kinografen", København

Eneret for Danmark og Norge:
A/S Kinografen, København og Bergen.

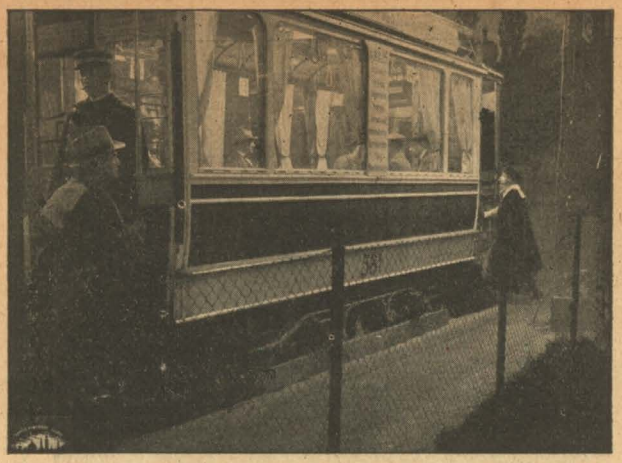

Den mystiske Dame i Natsporvognen.

Egen Optagelse. **ca. 1150 Mtr.**

Dansk Kinograf-Film.

Nattens Gaade.

Kriminal-Reporterens Eventyr.

Kriminal-Film i 3 Akter.

Optaget af Filmfabriken „Kinografen", København.

PERSONERNE:

Jules Giffard, pens. General . * * *
Leilah Giffard, hans Datter . . Fru Edith Psilander.
Joseph Giffard, forh. Købmand (General Giffards Broder) . Hr. William Bewer.
Louis Giffard, hans Søn, gift med Leilah . . . . . Hr. Albrecht Schmidt.
Jeanne Deprez, Sygeplejerske Fru Ellen Rassow.
Herbert Verez, Journalist . . . . Hr. Birger v. Cotta Schønberg.
Den store Negertjener . . . . . * * *

Manden i Kappen, er det Navn under hvilket den unge Kriminalreporter, Journalisten Herbert Verez, er kendt og forgudet af det store Blad „Gazette"s mange Læsere.

Han er ikke nogen fantastisk Shagpibe-rygende morfinistisk Opdagertype, som den kendes fra Forbryderfortællingerne og Detektivfilm.

Herbert Verez er en ung, rask, sund Mand med en klar Hjerne og et straalende „Gaa-paa-Humør". Der er saamænd ingen Hemmeligheder ved ham.

Misundelige Kolleger og sure Politimænd, som løb Panden imod de Affærer, han førte igennem, sagde, at han havde altid Heldet med sig. Det er muligt. — Det er i hvert Fald Heldet, der fører ham ind i den skumle Pariser-Gyde paa venstre Seinebred hin Sommeraften ved Tiden,

26/10 25-10-15

da han under en blafrende Lygte finder en Dametaske, hvis Indhold sætter ham paa Sporet efter en Forbrydelse. Da han aabner Tasken for muligt at faa konstateret, hvem den tilhører, finder han et Brev med følgende Indhold:

Kære Jeanne!

Hvis Onkel dør i Aften, maa Slaget slaaes i Nat. Fader er rede til at tage hans Plads, saa længe Advokaten er der. Kassen til den døde er parat. Hold dig rede Jeg stoler paa dig.

Din hengivne

Louis.

Brevets dunkle Indhold interesserer selvfølgelig Herbert; han søger videre i Tasken og finder et Telegram, der indeholder følgende mystiske Sætninger:

„Far! — Far!"

Sygeplejerske Jeanne Deprez,
Villa Pax,
Chantilly.

Mød mig i Café „Imperial" Kl. 10. Vigtigt, Leilah forsvunden. Pas paa hun ikke kommer ind i Villaen. Giv Portneren Ordre.

Louis.

Herbert ser paa Uret, det mangler kun faa Minutter i 10. Han skynder sig bort. Da han kommer til det Sted i Gyden, hvor han fandt Tasken, ser han en tilsløret Kvinde, som gaar og søger mod Jorden. Han er klar over, at det maa være Jeanne, han ønsker ikke at være kendt af hende, og lader derfor Tasken glide til Jorden og forsvinder.

I Café „Imperial" arrangererer han det saaledes, at de to, som skal mødes i Caféen, kommer til at sidde ved et Bord, der staar umiddelbart op til et lille Bord, som bærer en Telefon. Han tager Telefonen af Gaffelen og lægger den under et Par Aviser. Jeanne og Louis kommer og planlægger det Kup, som Taskens Indhold antydede. De aner ikke, at den forrædderiske Telefontragt optager hvert Ord og tydeligt afgiver dem til den lyttende Herbert i Caféens Telefonbox. Han nedskriver: Kassen er i Kælde-

ren. — Den døde transporteres ud til den gamle Mølle. — Det falske Skæg i Orden. — Fader kommer til at ligne Onkel slaaende. — Du henter Advokaten i Nat. — Testamentet laves om. — Vi gifter os. — Jeg skilles fra Leilah, saa snart vi har Pengene. — Din Belønning. — Jeg elsker dig.

Han styrter ud og ser dem tage Afsked. Han forfølger Jeanne, da han er klar over, at hun tager ud til Villa Pax, hvor den Døende, som skal bestjæles, ligger. Hun springer paa en Sporvogns Forperron, og det lykkes ham, takket være Mørket, at komme op paa Bagperronen uset af hende.

Vognen kører med sine Lys ud i Natten. Den snurrende elektriske Motor driver de to, Jægeren og Vildtet, mod deres Skæbne.

Da Jeanne forlader Sporvognen, springer ogsaa Herbert af. Han følger hende ind gennem en gammel Villahave, og ser, at hun lukkes ind i den mørke skumle Villa. Han river en Tændstik af og ser paa Dørpladen: *„Jules Giffard, General“*, staar der. Han tænker sig om — og hans store journalistiske Personal-Bekendtskab kommer ham til Gode. Jules Giffard har en Broder, en ruineret Storkøbmand. Javel. Og Jules Giffards Datter er gift med en Søn af Købmanden, altsaa Louis. Det hele ligger klart for Herbert i samme Nu. Han erindrer en Skandale for mange Aar tilbage. Købmanden stod paa Grænsen af Tugthuset, og Jules, Generalen, reddede ham ved at betale en stor Sum Penge. Nu har han altsaa testamenteret sin Datter Formuen — og Louis, Slynglen, der er hendes Mand, vil have et nyt Testamente. — Herbert bider Tænderne sammen.

— Det er umuligt at komme forbi Portneren. Herbert mindes Bemærkningen i Telegrammet: „Giv Portneren Ordre“. — Han undersøger Terrænet.

Der er Lys paa 1ste Sal, og der er en Altan uden for de oplyste Vinduer. Der oppe ligger den døende General. En Stige er hurtigt skaffet til Veje, og et Øjeblik efter staar Herbert paa Altanen. Gennem Glasruden ser han, at Generalen forlanger sin Kaarde, Jeanne giver ham den, han kysser den, synker tilbage og dør.

Et uskønt Smil tegner sig paa Jeannes Ansigt. Nu! — Nu begynder hendes Liv.

En ung smuk, forgræmmet Kvinde lukkes ind i Villaen af Portneren. Det er Leilah Giffard, Generalens Datter. Hun er flygtet fra Louis og vil se sin Fader, inden han dør. Portneren, den gamle skikkelige Mand, vil hindre hende i at gaa op paa 1ste Sal, men hun kaster ham fra sig med en forbitret Kvindes Kraft. Herbert ser hende komme ind, han ser Jeanne kæmpe med hende for at holde hende borte fra Dødssengen. Hun lytter pludselig, hun hører Stemmer i Vestibulen og styrter ud.

Leilah kaster sig hulkende over den Døde. Nu har Herbert været Tilskuer længe nok, indser han. Han er ikke alene Journalisten, nu han ser, at Leilah gøres Uret, og han vil hjælpe hende. Vove sig ind i Hulen! Han kryber ind gennem et Vindue, lister op ad Trappen, lytter ved Døren til Dødsværelset, han hører Stemmer derinde. De er altsaa kommen, Louis og Faderen. Han lister videre gennem Korridoren, en Dør er uaflaaset, uden Betænkning

Den skændige Plan udføres.

gaar han ind med sin skarpladte Revolver i Haanden. Gennem et Nøglehul ser han Louis brutalt skyde Leilah ind i et Kabinet, der støder op til Dødsværelset, han rejser sig op, gaar atter ud i Korridoren. I det samme gaar Døren til Dødsværelset op, Jeanne, Louis og Faderen kommer ud. Han skjuler sig bag et Skab og ser Louis tage

Den falske General i Sengen.

et falsk Overskæg op af Lommen, som han giver Faderen, der hvisker nogle Ord og gaar ned ad Trappen. Herbert er ikke i Tvivl om, hvad de gaar efter. Han mindes Ordene: „Kassen til den døde er i Kælderen".

Døren til Dødsværelset staar paa Klem. — Herbert gaar ind. — Han vil tale med den ulykkelige Leilah.

Den hemmelige Kasse.

„Skal jeg hente Politiet", er det første, han spørger hende om, da han har sagt, hvem han er, og hvorfor han kommer.

„Nej! Politiet maa ikke indblandes i flere Affærer, der har med Navnet Giffard at gøre, det er et helligt Løfte til

min Fader. — Gaa hellere! Gaa Deres Vej. — Tak fordi De vil hjælpe mig. — Gaa! for Guds Skyld!"

Og saa gaar Døren til Kabinettet op. — Den døde General staar i Ligskjorten foran dem. Leilah stivner: Far! Far! Herbert stirrer paa Skikkelsen, han ved, at det ikke er

Fangen i den gamle Mølle.

Generalen, men Broderen, som nu er parat til at spille Generalens Rolle, men han tier.

Døren lukkes til. Leilah vakler hen til en Stol og synker sammen. Hun fatter intet af det hele. Alt er saa uvirkeligt, saa uhyggeligt, saa hemmelighedsfuldt. Herbert

„Hvem tror De, der er i Kassen der?

Verez tager Stilling bag Døren med Fingeren paa sin Revolvers Aftrækker.

Vejen til Leilah gaar over ham.

Dette er Indholdet af „Nattens Gaade"s 1. Akt, og mere af Indholdet skal ikke her røbes. Spændingen skal

ikke tages fra de Optrin, som i de følgende to Akter falder Slag i Slag. At Herbert Verez efter sit første Sammenstød med den snarraadige og brutale Louis Giffard staar som en slagen Mand, afvæbnet og magtesløs, skal ikke forklejne ham. Han gaar paa igen, og hans ukuelige Mod besejrer til Slut Forbryderen, til Trods for, at denne i sin kæmpemæssige Negertjener og sin Blodhund har allierede, der er farlige Fjender.

Ude i den gamle Mølle udkæmpes ved Midnatstid den sidste Kamp. Den indespærrede Leilah befries. Louis findes liggende oven paa Kassen, der rummer den døde General. Det hele er sket i Timerne fra 10 Aften til Midnat.

Herbert Verez kan med rolig Samvittighed skrive til sin Redaktør om Morgenen, da Solens første Straaler belyser den slumrende Kæmpeby:

„Jeg har haft en haard Nat, men jeg gjorde min Pligt og løste Gaaden. Det er muligt, jeg gifter mig — om et Aars Tid. Jeg er bleven forelsket — meget forelsket endda — under ret dramatiske Omstændigheder. Jeg kan desværre ikke meddele „Gasette“ noget om Nattens Begivenheder. Herbert Verez.“

EMIL KRISTENSENS
BOGTRYKKERI
IMPERGADE 30, KØBENHAVN